HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

23 ianuarie 2014*

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe venit — Cotizații plătite în cadrul pensiei facultative — Reducere de impozit aplicabilă numai plăților către instituțiile sau către fondurile stabilite în același stat membru — Coerența sistemului fiscal — Eficacitatea controalelor fiscale”

În cauza C-296/12,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 258 TFUE, introdusă la 14 iunie 2012,

Comisia Europeană, reprezentată de R. Lyal și de W. Roels, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Regatului Belgiei, reprezentat de J.-C. Halleux și de M. Jacobs, în calitate de agenți,

pârât,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul E. Juhász, președinte de cameră, și domnii D. Šváby și C. Vajda (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Europeană solicită Curții să constate că, prin adoptarea și prin menținerea reducerii impozitului aplicabil cotizațiilor plătite în cadrul pensiei facultative, în măsura în care aceasta nu se aplică decât în cazul plăților către instituții sau către fonduri stabilite în Belgia, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 56 TFUE și 63 TFUE.

Dreptul belgian

2 Potrivit articolului 34 alineatele 1-3 din Codul impozitului pe venit din 1992 (code des impôts sur les revenus 1992, denumit în continuare „CIR 1992”):

„1. Pensiile, anuitățile și alocațiile de natura acestora cuprind, indiferent de debitorul, beneficiarul, calificarea și modalitățile lor de determinare și de acordare:

[...]

3° veniturile contractului de pensie facultativă încheiat conform articolului 145/8.

2. Veniturile din pensii facultative cuprind:

1° economiile depuse într-un cont de economii colectiv sau individual;

2° pensiile, anuitățile, capitalurile și valorile de răscumpărare ale unei asigurări de economii;

[...]

3. Suma impozabilă din economiile vizate la alineatul 2 punctul 1 este egală cu suma corespunzătoare capitalizării, la rata de 4,75 % pe an, a valorii totale a sumelor nete depuse în contul de economii care sunt luate în considerare pentru reducerea de impozit.

[...]”

3 Articolul 39 alineatul 2 punctul 3 din CIR 1992 prevede că pensiile, pensiile complementare, anuitățile, capitalurile, economiile și valorile de răscumpărare sunt scutite de impozit dacă provin dintr-un cont de economii sau dintr-un contract de asigurare cu componentă de economisire pentru care nu s-a acordat reducerea de impozit prevăzută la articolul 145/1 punctul 5 din acest cod.

4 Articolul 145/1 din CIR 1992 prevede:

„În limitele și potrivit condițiilor prevăzute la articolele 145/2-145/16, se acordă o reducere de impozit calculată pe baza următoarelor cheltuieli [...]:

[...]

5° cu titlu de plăți pentru pensie facultativă;

[...]”

5 Articolul 145/8 primul paragraf din CIR 1992 are următorul cuprins:

„Sumele luate în considerare pentru reducerea în cadrul pensiei facultative conform articolului 145/1 punctul 5 sunt cele plătite cu titlu definitiv în Belgia:

1° fie pentru constituirea unui cont de economii colectiv;

2° fie pentru constituirea unui cont de economii individual;

3° fie sub formă de prime pentru asigurare cu componentă de economisire."

6 Articolul 145/11 din CIR 1992 prevede că societatea administratoare a unui fond de pensii facultative autorizată conform articolului 145/16 din acest cod este obligată să utilizeze activele din acest fond și veniturile din aceste active, după deducerea cheltuielilor, exclusiv în cadrul unor investiții vizate la articolul 145/11 menționat și în limitele fixate la acel articol.

7 În temeiul articolului 145/12 și al articolului 145/13 din codul menționat, dispozițiile articolului 145/11 sunt aplicabile și în cazul unor conturi de economii individuale, precum și al unor asigurări cu componentă de economisire.

8 Articolul 145/15 din CIR 1992 prevede:

„Sunt autorizate să deschidă conturi de economii colective sau individuale numai instituțiile vizate la articolul 56 alineatul (1). Regele, prin decret dezbătut în Consiliul de Miniștri, poate acorda aceeași autorizație societăților de bursă de drept belgian, în condițiile pe care le determină.

Sunt autorizate să încheie contracte de asigurare cu componentă de economisire numai întreprinderile de asigurări care exercită activitatea «asigurări de viață» în conformitate cu Legea din 9 iulie 1975 privind controlul întreprinderilor de asigurări."

9 La articolul 145/16 punctul 1 din CIR 1992, contul de economii colectiv este definit drept părțile din fondurile de pensii facultative autorizate de ministrul finanțelor în condițiile stabilite de Rege să fie constituite drept economii disponibile în caz de viață sau de deces.

10 Articolul 63/5 alineatul 1 din Decretul regal de punere în aplicare a Codului impozitului pe venit din 1992 (arrêté royal d'exécution du code des impôts sur les revenus 1992, denumit în continuare „AR/CIR 1992") prevede că, în termen de două luni de la sfârșitul fiecărui an civil în care s-au plătit cotizații în cadrul unei pensii facultative, instituțiile și întreprinderile vizate la articolul 145/15 din CIR 1992 prezintă administrației contribuțiilor directe o copie a certificatului pe care l-au transmis fiecărui titular de cont de economii sau fiecărui titular al unui contract de asigurare cu componentă de economisire.

11 Articolul 63/6 alineatul 1 din AR/CIR 1992 prevede documentele care trebuie prezentate de o societate administratoare în susținerea unei cereri de autorizare a unui fond de investiții belgian drept fond de pensii facultative. Alineatul 2 al aceluiași articol obligă o astfel de societate administratoare să informeze ministrul finanțelor în legătură cu modificările care trebuie efectuate cu privire la aceste documente, precum și să îi transmită conturile anuale.

12 Conform articolului 63/7 din AR/CIR 1992, respectarea condițiilor vizate la articolul 145/11 din CIR 1992 se constată pe baza transmiterii către ministrul finanțelor, de către societatea administratoare, la cel târziu o lună de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic complet ulterior autorizării fondului, a documentelor care prezintă situația detaliată a fondului stabilită la sfârșitul ultimei zile bancare lucrătoare din fiecare lună care face parte din fiecare trimestru calendaristic.

13 Articolul 63/8 din AR/CIR 1992 precizează împrejurările în care autorizarea unui fond de pensii facultative poate fi retrasă.

Procedura precontencioasă

14 Prin scrisoarea din 18 octombrie 2006, Comisia a pus în întârziere Regatul Belgiei, solicitându-i să își prezinte observațiile cu privire la compatibilitatea cu Tratatul CE și cu Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 4) a anumitor dispoziții ale legislației belgiene în materie de reducere a impozitului pentru plățile efectuate în cadrul pensiilor facultative. La 8 februarie 2007, acest stat membru a răspuns la scrisoare.

15 La 22 martie 2010, Comisia a adresat Regatului Belgiei un aviz motivat în care considera că acest stat membru nu își îndeplinea obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 56 TFUE și 63 TFUE, precum și al articolelor 31 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European și îl invita să ia măsurile necesare pentru a se conforma acestui aviz în termen de două luni de la primire.

16 Întrucât a considerat nesatisfăcător răspunsul Regatului Belgiei din 13 iulie 2010 la avizul menționat, Comisia a introdus prezenta acțiune.

Cu privire la acțiune

Argumentele părților

17 Comisia arată, pe de o parte, că administrarea fondurilor de pensii facultative constituie un serviciu în sensul articolului 56 TFUE. Aceasta consideră că faptul că cotizațiile către astfel de fonduri dau dreptul la o reducere de impozit numai dacă sunt plătite unor instituții financiare stabilite în Belgia reprezintă un obstacol în calea liberei prestări a serviciilor atât din perspectiva destinatarilor serviciului respectiv, cât și din cea a furnizorilor care nu sunt stabilite pe teritoriul belgian.

18 Pe de altă parte, atât depozitele efectuate într-un cont individual sau colectiv, cât și plata primelor de asigurări de viață ar intra în sfera noțiunii de circulație a capitalurilor în sensul articolului 63 TFUE. Acordarea unei reduceri de impozit pentru aceste depozite și plăți efectuate numai la instituții stabilite în Belgia ar constitui un obstacol în calea liberei circulații a capitalurilor în măsura în care depunătorii și titularii de asigurări belgieni ar fi descurajați să plătească sume în cadrul unor pensii facultative către instituții care nu sunt stabilite pe teritoriul belgian.

19 Potrivit Comisiei, obstacolele respective nu pot fi justificate prin necesitatea de a garanta coerența sistemului fiscal belgian. În această privință, argumentul potrivit căruia normele naționale sunt simetrice întrucât exclud impozitarea prestațiilor plătite dacă nu se recunoaște o reducere de impozit pentru depozitele și pentru plata primelor aferente ar fi fost deja respins de Curte în Hotărârea din 30 ianuarie 2007, Comisia/Danemarca (C-150/04, Rep., p. I-1163).

20 În plus, Comisia consideră că Regatul Belgiei nu a reușit să îndeplinească cerința coerenței fiscale în cadrul convențiilor de prevenire a dublei impuneri încheiate cu alte state membre, din moment ce multe dintre acestea ar atribui competența de impozitare a pensiilor și a altor venituri similare statului de rezidență al beneficiarului. În cazul convențiilor prin care s-a atribuit această competență statului de origine al acestor venituri, cerința unei coerențe fiscale nu poate justifica obstacolele respective întrucât statul menționat ar putea impozita prestațiile de care beneficiază contribuabilul chiar dacă acesta își alege reședința în celălalt stat contractant.

21 În ceea ce privește o justificare întemeiată pe protecția cetățenilor care investesc în pensiile facultative, Comisia consideră că securitatea fondurilor investite poate fi garantată fără a fi necesar să se solicite ca cotizațiile și primele să fie plătite numai către instituții și către fonduri stabilite în Belgia, obligațiile impuse prin reglementarea belgiană în materie de investiții, de autorizare și de întocmire a rapoartelor putând fi respectate și de instituțiile financiare stabilite în alte state membre. Controlul respectării obligației în materie de întocmire a rapoartelor ar fi de asemenea posibil în cazul în care prezentarea acestora din urmă ar constitui o condiție de obținere și de menținere a autorizării acordate instituției sau fondului. Pe de altă parte, Regatul Belgiei s-ar putea prevala de Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de către autoritățile competente ale statelor membre în domeniul impozitării directe și indirecte (JO L 336, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 21), astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129, denumită în continuare „Directiva 77/799”), în scopul de a obține informații de la contribuabil și de a controla instituția financiară străină.

22 Regatul Belgiei recunoaște că sistemul de pensii facultative belgian în cauză constituie o restricție privind libera prestare a serviciilor, precum și privind libera circulație a capitalurilor, dar arată că o astfel de restricție poate fi justificată de motive imperative de interes general.

23 În această privință, Regatul Belgiei invocă în primul rând coerența internă a sistemului fiscal și arată că sistemul belgian de pensii facultative se conformează Hotărârilor din 28 ianuarie 1992, Bachmann (C-204/90, Rec., p. I-249), și Comisia/Belgia (C-300/90, Rec., p. I-305), în care Curtea a stabilit necesitatea existenței unei legături directe între un avantaj fiscal și un dezavantaj efectiv. Astfel, deși prestațiile reprezentând pensii sunt în principiu impozabile în temeiul articolului 34 alineatul 1 punctul 3 din CIR 1992, ele sunt însă scutite în temeiul articolului 39 alineatul 2 punctul 3 din codul respectiv dacă reducerea de impozit prevăzută la articolul 145/1 punctul 5 din acest cod nu a fost acordată pentru plățile în conturile de pensii facultative sau pentru primele de asigurare cu componentă de economisire, astfel cum s-ar întâmpla în cazul în care conturile respective și asigurarea cu componentă de economisire sunt administrate de instituții care nu sunt stabilite în Belgia.

24 În plus, Regatul Belgiei arată că a făcut eforturi în vederea asigurării coerenței fiscale la nivelul convențiilor de prevenire a dublei impuneri, acordând statului de origine competența de impozitare a pensiilor și a altor remunerații similare, dar admite că nu a reușit să facă acest lucru în convențiile încheiate cu anumite state membre.

25 În al doilea rând, Regatul Belgiei invocă necesitatea unui control fiscal eficace. Pe de o parte, subliniază că administrația fiscală belgiană poate exercita controlul asupra acordării reducerii de impozit pentru plățile efectuate în cadrul pensiilor facultative și poate asigura perceperea impozitului datorat pentru suma acordată, în special în temeiul articolului 63/5 din AR/CIR 1992, care prevede obligații ale instituțiilor financiare și ale fondurilor de pensii facultative în ceea ce privește informarea administrației fiscale referitor la autorizațiile eliberate contribuabililor.

26 Pe de altă parte, Regatul Belgiei invocă protecția intereselor beneficiarilor pensiilor facultative în scopul de a asigura plata pensiei care li se va datora. Protecția respectivă ar fi asigurată prin articolul 145/11 din codul menționat și prin articolele 63/6-63/8 din AR/CIR 1992, care prevăd în special procedura de autorizare a fondurilor de pensii facultative, posibilitatea de retragere a autorizării, precum și obligații în materie de investiții și de întocmire a rapoartelor. Statul membru respectiv consideră că dispozițiile de drept al Uniunii în materie de schimb de informații între state membre prevăd proceduri greoaie și lente, care nu garantează, așadar, că instituțiile și fondurile stabilite în alte state membre respectă aceste obligații.

Aprecierea Curții

27 În temeiul unei jurisprudențe constante, deși fiscalitatea directă este de competența statelor membre, acestea din urmă trebuie totuși să exercite această competență cu respectarea dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2012, Comisia/Belgia, C-387/11, punctul 36 și jurisprudența citată).

Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor care rezultă din articolul 56 TFUE

28 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că prestațiile acordate de instituții financiare și de întreprinderi de asigurări în materie de pensii facultative, inclusiv de societățile administratoare ale unui fond de pensii facultative autorizat, reprezintă servicii în sensul articolului 57 TFUE. Astfel, asemenea servicii acoperă prestațiile efectuate în mod normal contra unei remunerații, a cărei caracteristică esențială rezidă în faptul că constituie contrapartida economică a prestațiilor în cauză (a se vedea Hotărârea din 3 octombrie 2002, Danner, C-136/00, Rec., p. I-8147, punctul 26).

29 Trebuie să se sublinieze de asemenea că, din perspectiva pieței unice și pentru a permite realizarea obiectivelor acesteia, articolul 56 TFUE se opune aplicării oricăror reglementări naționale care conduc la o prestare de servicii între statele membre, în sensul articolului 57 TFUE, mai dificilă decât cea realizată exclusiv în cadrul unui stat membru (a se vedea Hotărârea Comisia/Danemarca, citată anterior, punctul 38, precum și Hotărârea din 6 iunie 2013, Comisia/Belgia, C-383/10, punctul 42).

30 În speță, Regatul Belgiei nu contestă că dispozițiile în litigiu din CIR 1992 constituie un obstacol în calea liberei prestări a serviciilor.

31 Astfel, faptul că cotizațiile plătite în cadrul pensiei facultative dau dreptul la reducerea de impozit vizată la articolul 145/1 punctul 5 din CIR 1992 numai dacă sunt plătite către instituții financiare stabilite în Belgia are ca efect să facă libera prestare a serviciilor provenind din alte state membre în materie de pensii facultative mai dificilă decât cea exclusiv internă Regatului Belgiei. Acest sistem de pensii facultative poate descuraja atât contribuabilii belgieni să contracteze un cont de economii individual sau colectiv sau o asigurare cu componentă de economisire de la instituții financiare stabilite în alt stat membru decât Regatul Belgiei, cât și pe acestea din urmă să își ofere serviciile pe piața belgiană (a se vedea în acest sens Hotărârea Danner, citată anterior, punctul 31, și Hotărârea din 5 iulie 2007, Comisia/Belgia, C-522/04, Rep., p. I-5701, punctul 39).

32 Rezultă totuși dintr-o jurisprudență consacrată că măsurile naționale susceptibile să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de Tratatul FUE pot fi totuși admise cu condiția să urmărească un obiectiv de interes general, să fie de natură să asigure realizarea acestuia și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit (a se vedea în special Hotărârea din 6 iunie 2013, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 49 și jurisprudența citată).

33 Potrivit unei jurisprudențe de asemenea constante, este obligația autorităților naționale, atunci când adoptă o măsură derogatorie de la un principiu consacrat de dreptul Uniunii, să dovedească în fiecare caz că respectiva condiție este îndeplinită. Justificările susceptibile să fie invocate de un stat membru trebuie să fie însoțite de o analiză a caracterului adecvat și a proporționalității măsurii adoptate de acest stat, precum și de elemente precise care să permită susținerea argumentării sale (a se vedea Hotărârea din 14 iunie 2012, Comisia/Țările de Jos, C-542/09, punctul 81 și jurisprudența citată).

34 Regatul Belgiei invocă, în primul rând, necesitatea de a menține coerența sistemului fiscal belgian, referindu-se la simetria sistemului în litigiu, care prevede că veniturile în temeiul pensiei facultative sunt impozitate atunci când plățile efectuate în cadrul acesteia au permis o reducere de impozit, dar sunt scutite în lipsa unei astfel de reduceri.

35 În această privință, s-a admis deja de Curte că necesitatea de a menține coerența unui sistem fiscal poate justifica o restricție privind exercitarea libertăților de circulație garantate prin Tratatul FUE, dar că această necesitate impune existența unei legături directe între avantajul fiscal și dezavantajul corelativ (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Danemarca, citată anterior, punctul 70, precum și Hotărârea din 4 iulie 2013, Argenta Spaarbank, C-350/11, punctele 41 și 42).

36 În speță, este adevărat că există o legătură între reducerea impozitului pe care o pot permit cotizațiile plătite în cadrul pensiilor facultative și impozitarea veniturilor acesteia din urmă. Astfel, în temeiul articolului 39 alineatul 2 punctul 3 din CIR 1992, pensiile, pensiile complementare, anuitățile, capitalurile, economiile și valorile de răscumpărare sunt scutite de impozit dacă provin dintr-un cont de economii sau dintr-un contract de asigurare cu componentă de economisire pentru care nu s-a acordat reducerea de impozit prevăzută la articolul 145/1 punctul 5 din acest cod (a se vedea în acest sens Hotărârea Bachmann, citată anterior, punctul 21, și Hotărârea din 28 ianuarie 1992, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 14).

37 Totuși, astfel cum a constatat Curtea la punctul 71 din Hotărârea Comisia/Danemarca, citată anterior, față de un sistem care prevede o legătură similară între deductibilitatea cotizațiilor la un plan de pensii și impozitarea plăților corespunzătoare, factorul care poate să aducă atingere coerenței sistemului belgian în cauză constă în survenirea unei mutări a reședinței contribuabilului între data plății cotizațiilor în cadrul unei pensii facultative și primirea veniturilor în temeiul acesteia, și nu atât în faptul că instituția financiară care administrează pensia facultativă este situată într-un alt stat membru.

38 Astfel, în cazul în care un contribuabil care a optat pentru o pensie facultativă la o instituție financiară stabilită în Belgia beneficiază de o reducere de impozit privind cotizațiile plătite în cadrul acestei pensii facultative, apoi își mută reședința, înainte de termenul de plată a veniturilor obținute din aceasta, într-un alt stat membru, Regatul Belgiei se vede privat de dreptul de a impozita aceste venituri, cel puțin atunci când a încheiat cu statul membru în care contribuabilul și-a mutat reședința o convenție de evitare a dublei impuneri care prevede că pensiile și alte remunerații similare nu sunt impozabile decât în statul de reședință al beneficiarului acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Danemarca, citată anterior, punctul 72).

39 În schimb, faptul de a opta pentru o pensie facultativă la o instituție financiară stabilită într-un alt stat membru decât Regatul Belgiei nu poate, în sine, să aducă atingere coerenței sistemului în litigiu. Astfel, nimic nu împiedică acest din urmă stat membru să își exercite dreptul de a impozita veniturile din pensii facultative plătite de o instituție financiară stabilită într-un alt stat membru unui contribuabil rezident încă în Belgia la momentul plății acestor venituri drept contrapartidă pentru plata cotizațiilor pentru care s-ar fi acordat o reducere de impozit (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Danemarca, punctul 73).

40 În consecință, sistemul în litigiu, în care se refuză în general să se acorde o reducere de impozit pentru cotizațiile plătite în cadrul unei pensii facultative administrate de o instituție financiară stabilită în alt stat membru decât Regatul Belgiei, nu poate fi justificat de necesitatea de a menține coerența sistemului fiscal.

41 În al doilea rând, Regatul Belgiei urmărește să justifice sistemul în cauză referindu-se la necesitatea unui control fiscal eficace.

42 În această privință, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că necesitatea de a garanta eficacitatea controalelor fiscale poate justifica o restricție privind libertățile fundamentale (Hotărârea din 6 iunie 2013, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 51).

43 Trebuie amintit că Directiva 77/799 poate fi invocată de un stat membru pentru a obține de la autoritățile competente ale unui alt stat membru toate informațiile necesare pentru a-i permite să stabilească în mod corect cuantumul taxelor care intră sub incidența directivei menționate (a se vedea Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Comisia/Italia, C-540/07, Rep., p. I-10983, punctul 60).

44 În plus, nimic nu ar împiedica autoritățile fiscale belgiene să impună contribuabilului să prezinte probele pe care acestea le consideră necesare pentru stabilirea corectă a impozitelor menționate și, eventual, să refuze reducerea impozitului solicitată dacă aceste probe nu sunt furnizate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 octombrie 2007, ELISA, C-451/05, Rep., p. I-8251, punctul 95, și Hotărârea din 6 iunie 2013, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 54).

45 În aceste condiții, justificarea sistemului în cauză prin necesitatea unui control fiscal eficace nu poate fi reținută.

46 Pe de altă parte, Regatul Belgiei nu poate invoca în mod valabil protecția intereselor beneficiarilor pensiilor facultative de a li se asigura plata pensiei care le va fi datorată în cadrul obiectivului de garantare a eficacității controalelor fiscale, care urmăresc să lupte împotriva fraudei fiscale (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Spania, C-248/06, punctul 34, și Hotărârea din 5 iulie 2012, SIAT, C-318/10, punctul 44), iar nu să protejeze contribuabilul.

47 În măsura în care se poate considera că o astfel de protecție este justificată de motivul imperativ de interes general care constă în protecția consumatorilor, trebuie să se constate că Regatul Belgiei nu a dovedit că dispozițiile în cauză nu depășesc ceea ce este necesar pentru a garanta realizarea obiectivului invocat.

48 În această privință, în memoriul în apărare, Regatul Belgiei nu demonstrează că nu există alte metode de a proteja consumatorii în afară de excluderea generală de la reducerea impozitului aplicabil pensiilor facultative a oricărei plăți către instituții stabilite sau către fonduri administrate în alte state membre.

49 În aceste condiții, o justificare întemeiată pe protecția contribuabililor nu poate fi primită.

50 Din considerațiile care precedă rezultă că obstacolul în calea libertății de a presta servicii creat de sistemul în cauză nu poate fi justificat prin obiectivele invocate de Regatul Belgiei.

Cu privire la neîndeplinirea obligațiilor rezultate din articolul 63 TFUE

51 Întrucât dispozițiile Tratatului FUE privind libera prestare a serviciilor se opun sistemului în litigiu, nu este necesară analizarea acestuia separat în lumina articolul 63 TFUE, privind libera circulație a capitalurilor (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Danemarca, citată anterior, punctul 76, și Hotărârea din 6 iunie 2013, Comisia/Belgia, citată anterior, punctul 74).

52 În consecință, trebuie să se constate că, prin adoptarea și prin menținerea reducerii impozitului aplicabil cotizațiilor plătite în cadrul sistemului de pensii facultative, în măsura în care aceasta nu se aplică decât în cazul plăților către instituții și către fonduri stabilite în Belgia, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE.

Cu privire la cheltuielile de judecată

53 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară și hotărăște:

1) Prin adoptarea și prin menținerea reducerii impozitului aplicabil cotizațiilor plătite în cadrul sistemului de pensii facultative, în măsura în care aceasta nu se aplică decât în cazul plăților către instituții și către fonduri stabilite în Belgia, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 TFUE.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături